

Soms heb je van die dagen, of weken dat er van alles lijkt mis te gaan. Niet alleen in je eigen leven kom je situaties tegen waar je nachtenlang van wakker ligt. Soms gebeuren er ook dingen om je heen, in je omgeving, die je kippenvol kunnen bezorgen.

Zo'n week was het toen... een week dat je 's morgens eerst naar buiten ging om te zien welk raam in de buurt er nu weer gesneuveld was: bij de slijterij naast ons was het grind uit de tuin van de overbuurman gebruikt om een dergelijk effect te creëren.

De meubelzaak naast ons moest een gloednieuw raam laten plaatsen, omdat iemand de flatscreen-tv in de etalage wel heel aantrekkelijk vond... helaas sneuvelde die nieuwe ruit later die week eveneens. Intussen moest de fotozaak tegenover onze winkel het ook ontgelden.

Op zaterdagochtend stond ik buiten onze ramen te poetsen. De buurslijter kwam naar buiten en maakte een opmerking die ik heel bijzonder vond, want hij zei: "Ik denk dat ik ook maar een Bijbelwinkel ga beginnen!"

Ik begreep onmiddellijk dat hij doelde op het feit dat onze winkel in die week als enige gespaard was gebleven. Onze ramen waren nog heel, terwijl de zijne en die van vele anderen vervangen hadden moeten worden. En met deze uitspraak realiseerde ik me dat Gods hand op Ezra duidelijk zichtbaar was voor onze buur(t). Hij zag dat wij beschermd werden. Wauw, dat is toch gaaf!

Elk dag vragen we onze Vader om merkbaar aanwezig te zijn op deze plek en om bescherming. Ja, we hebben in de afgelopen 20 jaar zeker enkele momenten gehad dat we Zijn schild hard nodig hadden. En dan was en ben ik zó dankbaar dat we te maken hebben met El Shaddai, de Almachtige.

Dus gaan we door en poetsen met vreugde onze ramen tot ze blinken!

-Brigitte